Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1903. Wydano i rozesłano dnia 25. kwietnia 1903. **Część VIII.**

Nr. 29.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z 20. lutego 1903 L. 13.886, w przedmiocie opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i maliniaku w gminie Strzyżów.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Strzyżów na dalszy pobór przyzwolonych jej ustawą z 29. czerwca 1898 Dz. u. kr. Nr. 56. opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiszniaku i maliniaku przez przeciąg 5 lat, t. j. do końca r. 1907, a to od napojów spirytusowych, miodu, wiszniaku i maliniaku w wysokości ustawą tą oznaczonej, od piwa zaś w wysokości 2 K 40 h od hektolitra tylko na r. 1903, w następnych zaś latach do końca 1907 tylko w wysokości po 2 K od jednego hektolitra.

Opłaty powyższe nie mogą być żądane za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 30.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. lutego 1903 L. 13.497, w przedmiocie opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa w Nadwórnie.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy §. 83. ustawy z 3. lipca 1896 r. Dz. u. kr. Nr. 51. i za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Nadwórna na dalszy pobór przyzwolonych jej początkowo ustawą z 26. stycznia 1888 Dz. u. kr Nr. 23. opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa, a to na lat trzy, t. j. od roku 1903 począwszy do końca 1905, w wysokości i pod warunkami, ustanowionymi w przytoczonej wyżej ustawie, tudzież z zastrzeżeniem, że od opłaty tej będzie wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których uwolnioną jest ona na mocy cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. Część II. od państwowego podatku konsumcyjnego, wreszcie, że opłaty te nie będą żądane za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 20. lutego 1903.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1903 r. L. W. 8800, w sprawie ryczałtów szupasowych na lata 1903, 1904 i 1905.

Na zasadzie art. IV. ustawy z 15. listopada 1874 Dz. u. kr. Nr. 65. Wydział krajowy postanawia niniejszem, że wyznaczone obwieszczeniem Wydziału krajowego z 27. stycznia 1897 L. 1816, kwoty ryczałtów szupasowych mają trwać na dalsze trzechlecie, t. j. na lata 1903, 1904 i 1905 bez zmiany

z wyjątkiem czterech wyszczególnionych poniżej gatunków odzieży, dla których ceny mają wynosić:

1. spodnica zimowa z haliny dla kobiet	. . .	5 K 11 h
2. trzewiki męskie używane ale w dobrym stanie	.	2 „ 88 „
3. burka męska letnia z drelichu	. . . .	1 „ 68 „
4. koszula kobieca z grubego szirtingu	. . . . .	1 „ 75 „

We Lwowie, dnia 6. lutego 1903.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Michał Glidziuk w. r.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. stycznia 1903 L. 6529, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowy koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Radzie powiatowej w Kolbuszowy, udzielonej uchwałą sejmową zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 5. grudnia 1892 (Dz. u. kr. Nr. 5. z r. 1893) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie na dalszy przeciąg lat pięciu pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowy ponownie przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 30. stycznia 1903.

Marszałek krajowy:
Andrzej Potocki w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 33.

U s t a w a

z dnia 20. lutego 1903, o zezwoleniu gminie miasteczka Turka na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasteczka Turka zezwala się pobierać od chwili wejścia w życie tej ustawy aż do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczegól-

nionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego alkoholu 16 h, czyli od jednego hektolitra 16 koron;

2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, jako to: araku, rumu, esencyi ponczowej, rozolisu, likieru, śliwowicy, koniaku i t. p. 3 h, czyli od jednego hektolitra 3 K;

3. od jednego hektolitra piwa 1 K 70 h.

Art. II.

Do uiszczania powyższych opłat obowiązani są wszyscy ci, którzy napoje w art. I. wyszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy to na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasteczka Turka.

Art. IV.

Te opłaty cię̇żą tylko na konsumcyi w obrębie gminy administracyjnej, nie można niemi obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłat tych ma być wolna wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 dz. u. p Nr. 120. cz. II. wolną jest ona od państwowego podatku konsumcyjnego.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 20. lutego 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 34.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 3. marca 1903 L. 24.285.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 30. stycznia 1903 zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 23. czerwca 1902; zezwalającą gminie Liszna w powiecie sanockim na pobór 173, t. j. stu siedemdziesięciu trzech % dodatku gminnego do podatków bezpośrednich w roku 1902 z tem ograniczeniem, że podatek osobisto-dochodowy ma być wolny od tego dodatku.

Co wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 8. lutego 1903 L. 52.869 ex 1902 podaje się do powszechnej wiadomości.

We Lwowie, dnia 3. marca 1903.

C. k. Namiestnik:
Piniński w. r.

Nr. 35.

Ustawa

z dnia 9. marca 1903 nadająca szpitalowi w Jarosławiu charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Jarosławiu zostaje uznany za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:
a) z delegata Wydziału krajowego;
b) z burmistrza miasta Jarosławia lub jego zastępcy;

c) z delegata Rady miejskiej i
d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzania starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części ponosić będzie gmina m. Jarosławia, odnośnie do postanowień §. 15. ustawy z 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. u. kr.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych

Budapeszt, 9. marca 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 36.

U s t a w a

z dnia 16. lutego 1903, dotycząca konwersyi obligacyi jednolitego długu państwa.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, by obligacye jednolitego długu państwa, oprocentowanego w notach i brzęczącej monecie faktycznie po 4·2%, które wydano na podstawie ustawy z dnia 20. czerwca 1868, Dz. u p. Nr. 66, na 4%, wolne od podatków, na koronową walutę opiewające obligacye zamienił lub z gotówki uzyskanej przez wydanie takich obligacyi, w pełnej imiennej kwocie wypłacił.

Operacya ta musi przysporzyć skarbowi państwowemu stałej oszczędności w stosunku do dotychczasowego obciążenia procentami.

Ustalenie formy i treści nowych obligacyi oraz warunków ich umorzenia pozostawia się Ministrowi skarbu.

§. 2.

Szczegóły dotyczące przeprowadzenia operacyi wymienionej w §. 1. postanowi Minister skarbu.

W szczególności upoważnia się go, by posiadaczom obligacyi jednolitego długu państwa przeznaczonych do zamiany, względnie do wypłaty, obwieszczeniem, które w Dzienniku ustaw państwa zamieścić należy, zaproponował zamianę z tym skutkiem, że się przyjmuje jako normę posiadaczy wiążącą, iż ci z nich, którzy w ciągu terminu, który Minister skarbu najmniej na ośm dni oznaczy, i w jednem z wymienionych w obwieszczeniu miejsc, za wykazaniem posiadania obligacyi, wypłaty gotówką nie zażądają, zgadzają się na wymianę pod warunkami przez Ministra skarbu ogłoszonymi.

Te obligacye, których wypłatę gotówką się zażąda, wypowiedzieć ma Minister skarbu zapomocą obwieszczenia w Dzienniku ustaw państwa, z tym skutkiem, że oprocentowanie ich ustaje z tym terminem wypłaty, który Minister skarbu oznaczy.

§. 3.

Do milczącej zgody na zamianę nie potrzebują opiekunowie, kuratorowie pupilów lub zarządcy majątków fideikomisowych, publicznych funduszów, fundacyi i t. p. zatwierdzenia odnośnej sądowej lub dozurującej władzy.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy, która z dniem ogłoszenia nabiera mocy obowiązującej, powierzam Memu Ministrowi skarbu.

We Wiedniu, dnia 16. lutego 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r. **Böhm** w. r.

Nr. 37.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Ministra skarbu z dnia 18. lutego 1903, dotyczące konwersyi obligacyi jednolitego długu państwa.

Według ustawy z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37. ma c. k. Minister skarbu prawo obligacye jednolitego długu państwa w notach i brzęczącej monecie, oprocentowanego faktycznie po 4·2% na 4% wolne od podatków i na walutę koronową opiewające obligacye zamienić lub z gotówki, uzyskanej przez wydanie takich obligacyi, w pełnej imiennej kwocie wypłacić.

W ślad zatem wzywa się niniejszem do wymiany obligacyi następujących kategoryi jednolitego długu państwa (renta papierowa i srebrna):

a) wszystkie na okaziciela lub na nazwisko opiewające obligacye długu państwa, oprocentowanego w brzęczącej monecie o terminach zapadłości procentów 1. stycznia i 1. lipca;

b) wszystkie na okaziciela lub na nazwisko opiewające obligacye długu państwa, oprocentowanego w notach, o terminach zapadłości procentów 1. maja i 1. listopada;

c) z obligacyi jednolitego długu państwa w notach oprocentowanych, o terminach zapadłości procentów 1. lutego i 1. sierpnia te na nazwisko opiewające obligacye, które w dniu ukazania się tego obwieszczenia są w obiegu, o ile brzmią na wyższe kwoty, aniżeli 20.000 złotych.

Warunki wymiany.

Posiadaczom obligacyi powyższych kategoryi jednolitego długu państwa proponuje się wymianę w następujących warunkach:

Wymiana następuje:

Przez przestemplowanie dotychczasowych obligacyi na obligacye oprocentowane po 4% rocznie w walucie koronowej bez wszelkich podatków, w tej samej imiennej kwocie, wyrażonej w koronowej walucie, a więc w stosunku 100 zł. a. w. = 200 koron imiennej wartości.

Dotychczasowe oprocentowanie roczne po 4·2% wypłacać się będzie jeszcze do najbliższego następnego terminu zapadłości odsetek, t. j. do 1. maja 1903 od obligacyi kategoryi b), do 1. lipca 1903 od obligacyi kategoryi a), od 1. sierpnia 1903 od obligacyi kategoryi c).

Od tych terminów począwszy bieży oprocentowanie po 4% rocznie bez wszelkich podatków w walucie koronowej w tych samych jak dotąd terminach zapadłości.

Na podstawie §. 2. ust. 2. ustawy z dnia 16. lutego 1903, Dz. u. p. Nr. 37., przyjmuje się jako normę posiadaczy wiążącą, że ci posiadacze obligacyi, którzy do 27. lutego włącznie, w sposób w tem obwieszczeniu przepisany i w urzędach zgłoszeń wymienionych w dodatku, wypłaty gotówką nie zażądają, zgadzają się na wymianę dotychczasowych 4·2% obligacyi na obligacye 4%.

Przepisy normujące uskutecznienie przestemplowania później będą ogłoszone.

Zagraniczny stempel na walorach.

Odnośnie do wywołanych do wymiany obligacyi, znajdujących się w dniu ukazania się tego obwieszczenia w granicach obcego państwa i noszących

stempel od walorów według przepisów odnośnego państwa umieszczony, podejmuje się zaopatrzenia w nowy stempel od walorów, którego przepisy dotyczącego państwa zagranicznego z powodu zamiany na 4% obligacye ewentualnie będą wymagały, na koszt własny c. k. Administracya skarbowa, w ciągu terminu do przestemplowania, który się wyznaczy dla dotyczącego zagranicznego miejsca zgłoszenia.

Zgłoszenie do wypłaty.

Żądanie wypłaty gotówką zgłosić winni posiadacze obligacyi na piśmie z podpisem strony, dołączając obligacye i ich konsygnacye w dwóch egzemplarzach. Dla każdego gatunku długu (renta papierowa lub srebrna), tudzież dla każdego terminu zapadłości odsetek osobne należy sporządzać konsygnacye, w których obligacye uporządkowane według kategoryi wystawienia na okaziciela lub nazwisko, tudzież według imiennej wartości (wysokość poszczególnych sztuk), wewnątrz zaś kategoryi w arytmetycznym porządku, należy wpisać.

Przy obligacyach opiewających na nazwisko, należy nazwisko to, na które są wystawione (intestacyą) oraz datę wystawienia podać w konsygnacyi.

Zamiast obligacyi przedłożyć można także kwity depozytowe (potwierdzenia złożenia, publicznych kas i urzędów, jeżeli kwit depozytowy (potwierdzenie złożenia) dostateczny stanowi dowód, że przechowane obligacye te same noszą znamiona, które figurują w konsygnacyi.

Urząd zgłoszenia badać ma zgodność dołączonych obligacyi, względnie kwitów depozytowych (potwierdzeń złożenia), z konsygnacyami a po stwierdzeniu, że się zgadzają, tudzież, że zgłoszenie we właściwym czasie nastąpiło, umieścić ma na przedłożonych do wypłaty obligacyach zapisek kontrolny i stampilię firmy i zwrócić je przedkładającemu wraz z jednym egzemplarzem konsygnacyi, na którym zgłoszenie potwierdzić należy.

Co do obligacyi, które należą do majątku pupilów, kurandów, fideikomisów, funduszów publicznych, fundacyi i t. p. podlega żądanie wypłaty gotówką przyzwoleniu właściwej władzy sądowej, względnie dozorującej. Dowód, że prośbę u odnośnej władzy wniesiono, przedłożyć należy w urzędzie zgłoszenia równocześnie ze zgłoszeniem, dowód zaś, że pozwolenia udzielono, przedłożyć należy we formie wierzytelnej najpóźniej w ciągu trzech tygodni od dnia ukazania się tego obwieszczenia; dopiero na podstawie tego ostatniego dowodu umieszcza się zapisek kontrolny.

Obligacye zgłoszone do wypłaty gotówką, wypowiedziane zostaną osobnem obwieszczeniem w Dzienniku ustaw państwa od terminu, który Minister skarbu co najmniej na miesiąc naprzód oznaczy, i to z tym skutkiem, że od terminu tego oprocentowanie wypowiedzianych obligacyi ustaje.

Wypłata kapitału nastąpi w swoim czasie w urzędzie, który zgłoszenie odebrał, a to za przedłożeniem obligacyi wraz z wszystkimi jeszcze niezapadłymi kuponami i talonami, o ile zaś chodzi o obligacye niezaopatrzone zapiskiem kontrolnym, za przedłożeniem nadto konsygnacyi na której w swoim czasie zgłoszenie potwierdzono.

We Wiedniu, dnia 18. lutego 1903.

C. k. Minister skarbu:
Böhm w. r.

Dodatek.

Urzędy zgłoszenia.

W Austro-Węgrzech:

C. k. Kasa długów państwowych we Wiedniu.

C. k. Urząd pocztowych kas oszczędności we Wiedniu.

C. k. Kasy krajowe poza obrębem Wiednia (główne kasy krajowe, krajowe kasy skarbowe, krajowe urzędy płatnicze, filialna kasa krajowa w Krakowie).

Król. węg. centralna kasa państwowa w Budapeszcie.

Król. kasa państwowa w Zagrzebiu.

Bank Austryacko-węgierski i jego filie.

Wiedeń: C. k uprz. powsz. austr. Zakład kredytowy ziemski; C. k. uprz. austryacki Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu i jego filie; Dom bankowy S. M. Rotszylda; Bank Anglo-austryacki i jego filie; Wiedeński Bank-Verein i jego filie; Dolno-austryackie Towarzystwo Eskontowe; C. k. uprz. austr. Länderbank i jego filie; Union-Bank i jego filie; Powszechny Bank Depozytowy i jego filia; Wiedeński Bank lombardowy i eskontowy; C. k. uprz. powszechny Bank obrotowy (Verkehrsbank); Towarzystwo akcyjne kantoru wymiany „Merkur"; Wiedeński Giro- und Cassenverein.

Praga: Živnostenská banka pro Čechy a Moravu i jego filie; Czeski Unionbank i jego filie; Czeski Bank eskontowy i jego filie: Bank centralny niemieckich kas oszczędności; Maurycy Zdekąuer.

Graz: Styryjski Bank eskontowy.

Linz: Bank Górno-austryacki i Salcburski.

Berno: Morawski Bank eskontowy.

Lwów: Galicyjski Bank krajowy.

Lublana: Lublański Bank kredytowy i jego filia.

Budapeszt: Węgierski Powszechny Bank kredytowy.

Za granicą:

Amsterdam: C. i k. austro-węgierski konsulat; Bank Amsterdamski; L. Auerbach; Lippmann Rosenthal & Comp.; Wertheim & Gomperz; Hope & Comp.

Antwerpia: Banque centrale Anversoise.

Bazyleja: Bank handlowy Bazylejski.

Berlin: Dyrekcya Towarzystwa Dyskontowego; S. Bleichröder; Bank Niemiecki; Bank dla handlu i przemysłu; Mendelssohn & Comp.; Berlińskie Towarzystwo handlowe.

Bruksela: L. Lampert wraz z filią.

Darmstadt: Filia Banku dla handlu i przemysłu.

Drezno: Filia Powsz. Niem. Zakładu Kredytowego; Bank drezdeński;

Frankfurt n. M.: Niemiecki Bank Związkowy; Bracia Bethmann; Dyrekcya Towarzystwa Dyskontownego; Filia Banku dla handlu i przemysłu.

Genewa: Darier & Comp.

Hamburg: Fryderyk Westenholz & Comp.; Bank Północny Niemiecki; L. Behrens i Synowie; M. M. Warburg & Comp.

Kolonia: Sal. Oppenheim jun. & Comp.

Lipsk: H. C. Plaut; Powsz. niemiecki Zakład kredytowy.

Londyn: Filia Banku Anglo-austryackiego we Wiedniu; N. M. Rotszyld & Sons.

Medyolan: Luidi Strada; Banca Commerciale Italiana.

Mannheim: W. H. Ladenburg & Synowie.

Monachium: Bawarski Bank Związkowy; Bawarski Bank Hipoteczny i wekslowy; Merck, Fink & Comp.; J. M. Oberndoerffer.

Paryż: Bracia Rotszyld; Banque de Paris & des Pays-Bas i jego filie; Filia c. k. uprz. powsz. austr. Zakładu kredytowego ziemskiego; Filia c. k. uprz. austr. Länderbanku.

Stuttgart: Württemberski Bank Nadworny; Bank związkowy Württemberski.

Wrocław: E. Heimann; S. L. Landberger; Eichhorn & Comp.

Zurych: Szwajcarski Zakład kredytowy.

Nr. 38.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 10. marca 1903 L. 24.316, o zmianie tekstu formularzy kart rybackich i książeczki rybackiej.

W wykonaniu ustawy o rybołowstwie z dnia 31. października 1887 Dz. u. k. Nr. 37. z r. 1890 i w myśl obwieszczenia z dnia 5. maja 1902

L. 7679 Dz. u. kr. Nr. 43., c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego, na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 14. lipca 1902 L. 18.515, zmienia zawarte w dodatku do rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1890 Dz. u kr. Nr. 38. formularze II. i III. kart rybackich, tudzież formularz V. książeczki rybackiej w następujący sposób:

Odwrotna strona formularzy II. i III. kart rybackich i formularza V. strona trzecia książeczki rybackiej mają opiewać:

Czasy ochronne:

1. dla leszczów od 1. czerwca do 15. lipca;
2. dla jaziów od 16. marca do 30. kwietnia;
3. dla lipieni od 16. marca do 15. maja;
4. dla głowacic od 16. marca do 15. maja;
5. dla świnek od 1. kwietnia do 15. maja;
6. dla wyrozubów od 1. kwietnia do 31 maja;
7. dla czopów od 1. kwietnia do 31. maja;
8. dla sandaczów od 1. kwietnia do 31. maja;
9. dla cyrt od 16. maja do 30 czerwca;
10. dla brzan od 16. maja do 30. czerwca;
11. dla pstrągów od 16. września do 15. grudnia;
12. dla łososiów od 1. października do 31. grudnia;
13. dla raków:

a) dla samca od 1. października do 31. marca;
b) dla samicy od 1. października do 31. lipca.

Nie mogą być ani sprzedawane, ani w domach gościnnych podawane:

1. gatunki ryb i raki powyżej pod pozycyami 1—13. poszczególnione podczas oznaczonych tamże czasów ochrony z wyjątkiem pierwszych trzech dni tychże i

2. sandacze	niżej	40	cm.	od początku głowy do końca pletwy ogonowej	pstrągi	niżej 20	cm.
głowacze	„	40	„		lipienie	„ 20	„
wyrozuby	„	40	„		świnki	„ 20	„
węgorze	„	40	„		cyrty	„ 20	„
łososie	„	30	„		klonki	„ 20	„
czeczugi	„	30	„		brzanki	„ 16	„
brzany	„	25	„		czopy	„ 16	„
leszcze	„	25	„		raki	„ 10	„
jazie	„	25	„				

(pstrągi — raki: od początku głowy do końca pletwy ogonowej)

Postanowienia tego obwieszczenia wchodzą natychmiast w wykonanie.

C. k. Namiestnik:

Piniński w. r.

Nr. 39.

Ustawa

z dnia 13. marca 1903, o zezwoleniu gminie Radomyśl (powiatu Mieleckiego) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Radomyśl pow. Mielec zezwala się pobierać przez lat siedm od r. 1903 począwszy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

1. od jednego litra alkoholu podług stustopniowego alkoholometra po 8 halerzy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 8 koron;
2. od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych jako to: rozolisów, likierów, rumu, ponczowej esencyi, araku, koniaku, śliwowicy i t. p. bez względu na ilość zawartego w tych napojach alkoholu po 3 halerze, czyli od jednego hektolitra po 3 korony;
3. od jednego hektolitra piwa po 2 korony;
4. od jednego hektolitra miodu 8 koron.

Art. II.

Do uiszczenia powyższej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy napoje w Art. I. poszczególnione dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, czy na własny użytek, czy też na sprzedaż.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina Radomyśl.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy; nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli §. 6. Cesarskiego rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120. Cz. II. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, 13. marca 1903.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. marca 1903 L. 30.598, o uwolnieniu od stempli i należytości prawnych wymienionych niżej krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1903 L. 72.195, podaje się do powszechnej wiadomości, że uwolnienie od stempli i należytości w myśl postanowień §. 11., ustęp 1. ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116. służy niżej wyszczególnionym przedsiębiorstwom, do których odnoszą się ustawy krajowe:

1. z dnia 9. lipca 1894 Dz. u. kraj. Nr. 70., o regulacyi potoku Dumnego;

2. z dnia 3. września 1895 Dz. u. kraj. Nr. 68., o osuszeniu bagien Stojanowskich;

3. z dnia 16. października 1895 Dz. u. kraj. Nr. 75., o regulacyi potoku Przegnojówki z dopływami;

4. z dnia 22. września 1896 Dz. u. kraj. Nr. 65., o uzupełnieniu relacyi potoku Kisielina;

5. z dnia 7. marca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 17., o uzupełnieniu regulacyi potoku Krzemienicy i Babułówki z dopływami;

6. z dnia 19. marca 1897 Dz. u. kraj. Nr. 20., o regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy;

7. z dnia 26. pazdziernika 1899 Dz. u. kraj. Nr. 138., o uzupełnieniu obwałowania Wisły i Wisłoki w powiecie Mieleckim;

8. z dnia 26. sierpnia 1900 Dz. u. kr. Nr. 88., o uzupełnieniu obwałowania lewego brzegu Wisły między Krakowem a granicą państwa;

9. z dnia 4. grudnia 1900 Dz. u. kraj. Nr. 12. ex 1901, o regulacyi górnego Dniestru z dopływami;

10. z dnia 25. lipca 1901 Dz. u. kr. Nr. 71., o obwałowaniu lewego brzegu Dunajca od ujścia potoku Więckówki do mostu kolejowego w Bogumiłowicach;

11. z dnia 11. września 1901 Dz. u. kraj. Nr. 92., o regulacyi potoku Pustej (Radosławki) z dopływami.

Nr. 41.

Obwieszczenie

c. k. galicyjskiej Dyrekcyi poczt i telegrafów z dnia 24. marca 1903 L. 33.861/R. D., w sprawie ustanowienia jezdnego za czas od dnia 1. kwietnia do dnia 30. września 1903.

Jezdne pocztowe od konia i za jeden miryameter ustanawia się na czas od 1. kwietnia do 30. września 1903, jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	K	h	K	h
Czortków, Kołomyja, Złoczów	1	90	1	58
Brzeżany, Przemyśl, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Żółkiew . . . , ...	1	97	1	64
Lwów, Tarnów	2	2	1	68
Kraków, Sanok	2	9	1	74
Rzeszów, Nowy Sącz, Wadowice	2	14	1	78

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Seferowicz w. r.